

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 grudnia 1960 r.

Nr 90

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 405 — nr 396 z dnia 28 listopada 1960 r. zmieniająca uchwałę nr 258 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem 777
- 406 — nr 401 z dnia 28 listopada 1960 r. zmieniająca uchwałę nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych 777

ZARZĄDZENIA:

- 407 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1960 r. w sprawie zasad przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej równoważnika pieniężnego w zamian za mieszkanie 778
- 408 — Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 listopada 1960 r. w sprawie dokumentacji kosztorysowej na roboty budowlano-montażowe wykonywane w 1961 r. 779

OBWIESZCZENIA:

- 409 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 listopada 1960 r. o ustaleniu urzędowego spisu leków oraz wykazów leków dentystrycznych, artykułów sanitarnych, artykułów gumowych i środków antykoncepcyjnych 780
- 410 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 9 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych będących przedmiotem przestępstw dewizowych 780

405

UCHWAŁA Nr 396 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1960 r.

zmieniająca uchwałę nr 258 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 258 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem (Monitor Polski Nr 60, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 po ust. 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla usług obrotu uszlachetniającego wykonywanych przez przedsiębiorstwa, których działalność obejmuje taką samą lub podobną produkcję dla kraju z własnych materiałów, cenę ustala się przez dodanie do kosztu usługi zysku wyliczonego w stosunku do

kosztu usługi łącznie z wartością materiału powierzonego, jeżeli dla takiej produkcji w obrocie krajowym podstawą obliczania zysku jest pełny koszt własny. Wartość powierzonego materiału przyjmuje się na podstawie obowiązujących cen zbytu, a w razie ich braku — na podstawie cen zbytu materiałów najbardziej zbliżonych. Wielkość zysku może być wyższa niż osiągnięta w obrocie krajowym, jednak nie więcej niż o 20%.”

2) w § 9 dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację 4.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

406

UCHWAŁA Nr 401 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1960 r.

zmieniająca uchwałę nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych.

§ 1. W uchwale nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 45, poz. 208) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 dodaje się nowe ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Dla określenia wartości jednego mieszkania i kosztów budowy obiektu gospodarczego, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się:

- 1) przy określaniu wartości jednego mieszkania — faktyczny koszt budowy, nie wyższy jednak niż koszt budowy obliczony po cenie sprzedaży 1 m² powierzchni użytkowej przeciętnego, standardowego, nowego budynku mieszkalnego, ogłoszonej w roku wykorzystania skarbowych bonów inwestycyjnych, a ustalonej urzędowo na podstawie § 3 ust. 2 uchwały nr 65 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zapewnienia realnej wartości wkładów na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 26, poz. 156 i Nr 70, poz. 407);
- 2) przy określaniu kosztów budowy obiektu gospodarczego na wsi — faktyczny koszt budowy, nie wyższy jednak niż koszt budowy typowego obiektu gospodarczego na wsi o standardowym wyposażeniu.
3. Upoważnia się Ministra Rolnictwa do corocznego ustalania w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz do ogłaszania kosztów budowy typowych obiektów gospodarczych na wsi o standardowym wyposażeniu — dla celów określenia sumy bonów, do której ogranicza się prawo do premii — w terminie do dnia 25 stycznia każdego roku, z tym że ustalenie i ogłoszenie tych kosztów w 1960 r. powinno nastąpić w terminie do dnia 15 grudnia 1960 r. Dokumentacja projektowo-kosztorysowa powyższych obiektów gospodarczych przechowywana będzie w Ministerstwie Rolnictwa.”;
- 2) w § 5 dotychczasowe ust. 2 i 3 otrzymują kolejną numerację 4 i 5.
- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

407

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 listopada 1960 r.

w sprawie zasad przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej równoważnika pieniężnego w zamian za mieszkanie.

Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej mianowanemu na stałe, przeniesionemu służbowo i posiadającemu na utrzymaniu wspólnie z nim stałe zamieszkałych członków rodziny, w przypadku nieprzydzielenia mieszkania służbowego w miejscu pełnienia służby przysługuje równoważnik pieniężny w wysokości 300 zł miesięcznie.

§ 2. Za członków rodziny w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się:

- 1) współmałżonka,
- 2) dzieci własne, przysposobione lub przyjęte na wychowanie,
- 3) rodziców (dziadków, byłych opiekunów) funkcjonariusza lub jego współmałżonka.

§ 3. Prawo do równoważnika pieniężnego powstaje z pierwszym dniem najbliższego miesiąca, licząc od dnia przybycia funkcjonariusza do miejscowości, w której ma pełnić służbę, i zgłoszenia się do służby w jednostce organizacyjnej więziennictwa.

§ 4. Prawo do równoważnika nie przysługuje:

- 1) w razie posiadania lub uzyskania przez funkcjonariusza albo członków rodziny będących na jego utrzymaniu innego mieszkania w miejscu pełnienia służby umożliwiającego wspólne zamieszkanie,
- 2) jeżeli funkcjonariusz albo członkowie rodziny będący na jego utrzymaniu posiadają mieszkanie służbowe lub inne mieszkanie umożliwiające wspólne zamieszkanie poza miejscowością, w której funkcjonariusz pełni służbę, a czas dojazdu do miejsca pełnienia służby publicznymi środkami lokomocji (koleją, autobusem) nie przekracza według rozkładu jazdy jednej godziny w jedną stronę, a w razie braku publicznych środków lokomocji — odległość od miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby nie przekracza 20 km,

3) w razie bezzasadnej odmowy przyjęcia przydzielonego mieszkania w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości określonej w pkt 2,

4) funkcjonariuszom skierowanym do szkół lub na kursy.

§ 5. 1. Funkcjonariuszom dojeżdżającym do miejsca pełnienia służby (§ 4 pkt 2) przysługuje zwrot faktycznie poniesionych kosztów dojazdu publicznymi środkami lokomocji z kredytów przeznaczonych na opłatę równoważnika pieniężnego. Do kosztów dojazdu nie wlicza się opłat za przejazdy miejskimi środkami lokomocji.

2. Zwrot kosztów dojazdu nie przysługuje w przypadkach określonych w § 4 pkt 1 i 3.

§ 6. 1. Równoważnik oraz zwrot kosztów dojazdu przyznaje:

- 1) funkcjonariuszom zatrudnionym w zakładach karnych — naczelnik właściwego centralnego więzienia,
- 2) funkcjonariuszom zatrudnionym w Centralnym Zarządzie Więziennictwa i naczelnikom centralnych więzień — dyrektor tegoż Zarządu.

2. Wypłaty równoważnika pieniężnego i zwrotu kosztów dojazdu dokonuje się miesięcznie z dołu na podstawie zaświadczenia wystawionego przez właściwego przełożonego (ust. 1).

§ 7. 1. Jednostki organizacyjne więziennictwa prowadzą ewidencję osób uprawnionych do pobierania równoważnika pieniężnego i do zwrotu kosztów dojazdu.

2. O powstaniu okoliczności powodujących wygaśnięcie prawa do równoważnika pieniężnego lub zwrotu kosztów dojazdu prowadzący ewidencję obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ dokonujący wypłaty równoważnika, który wstrzymuje na tej podstawie dalszą wypłatę.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki